

[Aksel Møller.]

uheldig Sondring mellem tilfældige og ikke tilfældige skadelidte; der skulde jo stadig, hvis dette skulde blive Lov, en Afvejelse til af, hvorvidt den skadelidtes økonomiske Kaar taler for at yde Erstatning, og Kriteriet for, om en saadan Overvejelse overhovedet skulde foretages, skulde være det, om Offeret var af mere eller mindre tilfældig Art. Udvalget mente derfor, at hvis den individuelle økonomiske Situation overhovedet skulde medtages i Bedømmelsen af, hvorvidt Erstatning burde tildeles, burde det gælde alle Besættelsestidens Ofre uden Skel mellem Kombattant og Nonkombattant. Hertil er dog at gøre den begrænsende Bemærkning, at Udvalget naturligvis er klar over, at de militære Ofre fra 9. April 1940 og 29. August 1943 har deres Forhold ordnet ved anden Lov. — Udvalgets Tanke maatte føre til en væsentlig Udvidelse af Antallet af Personer, der kunde falde ind under Lovforslaget. Der er i Bilag 4 i Betænkningen optrykt en Fortegnelse over Antallet af Ofre, en Fortegnelse, som den højtærede Minister har stillet til Udvalgets Raadighed. Af denne fremgaar det, at det samlede Antal Ofre er 3 006, hvoraf 1281 er Søfolk, som faar deres Forhold ordnet efter Krigsulykkesforsikringsloven, det vil sige, at med en Udvidelse, der omfatter samtlige Besættelsestidens Ofre, kommer vi op paa et Tal af godt 1 700 Personer. I Forhold til det oprindelig fremsatte Lovforslag betyder dette altsaa en Udvidelse paa ca. 700 Personer. Kun derved, at man ønsker at opretholde det Ligestillingsprincip, som Udvalget samledes om, bliver det muligt at foretage denne Udvidelse.

Resultatet af Forhandlingerne blev da ogsaa, at denne Tankegang kom til at nedfælde sig i Ændringsforslagene under Nr. 1 til § 1 og under Nr. 6 til § 24. Disse Ændringsforslag betyder, at alle 1 700 Ofre medtages, og at enhver invalideret eller efterladt nu kan faa Erstatning, hvis den paagældendes Indtægt ikke overstiger det dobbelte af den højeste Erstatning. Eksempelvis kan nævnes, at en 100 pCts Invalid har Adgang til at opnaa en Indtægt, sammensat dels af Erstatningen, dels af egen Arbejds- eller Formueindtægt, paa i alt 12 800 Kr. En Enke uden Børn vil kunne oppebære en samlet Indtægt paa 8 000 Kr., og en Enke med to Børn vil kunne oppebære en samlet Indtægt paa 12 000 Kr. Som man ser heraf, er den økonomiske Grænse lagt meget højt, og

dermed er det Udvalgets Haab, at man ikke er kommet til at forflygtige Lovens Hensigt.

Det kan ogsaa ses af en anden Omstændighed, at nogen egentlig Sociallov er der ikke Tale om, nemlig af den Kendsgerning, at Dagpengeparagrafferne lades ganske uberørt af de økonomiske Betingelser, som gælder for Invaliditet og Død. Hvis imidlertid en Invalid har mere i personlig Indtægt end 12 800 Kr., kan han ingen Erstatning faa efter dette Lovforslag, men det maa ikke glemmes, at han kan stadig væk oppebære en Erstatning efter Krigsulykkesforsikringsloven, og det maa vel siges, at i det hele taget staar det til den skadelidte eller de efterladte selv at afgøre, om de vil foretrække Erstatning efter dette Lovforslag eller efter Loven om Krigsulykkesforsikring.

Disse meget vidtgaaende Ændringer til Lovforslaget, Ændringerne til § 1 og til § 24, har naturligvis medført en lang Række Konsekvensændringer. Saaledes bliver der, i det Øjeblik der ikke efter § 1 skal foretages nogen Afvejelse af, om et Offer har en mere eller mindre tilfældig Oprindelse, ingen Grund til at supplere Ulykkesforsikringsraadet med to Repræsentanter for Frihedsbevægelsens Samraad. Denne særlige Sagkundskab bliver jo overflødig, naar der ikke skal sondres.

En anden principiel Ændring, som er foreslaaet her efter Udvalgsbehandlingen, er Forslaget om Ændring af Bestemmelserne om Hædersgaver. Her skyldes Ændringen den højtærede Ministers Initiativ. Forslaget gaar ud paa Udvidelse af Retten til Hædersgave til to Grupper, der ikke var med i det oprindelige Lovforslag. For det første til Personer, der er blevet invalideret efter Clearingattentater eller til deres efterladte. Grunden til, at man har foretaget denne Udvidelse, er, at Clearingmordene var at sammenligne med Gidselmord i andre besatte Lande, og i Norge har man inddraget Gidselmordene under Retten til Hædersgaver. Det har vi altsaa ogsaa villet gøre ved de Bestemmelser, der er foreslaaet i Ændringsforslaget.

Ligeledes er inddraget Politiet og Grænsegendarmeriet. Betragtningen har været den, at ligesom det kommunistiske Parti og Personer, der stod i Tilknytning til det, den 22. Juni 1941 ramtes af de haarde Indgreb, fremkaldt af tysk Paabud, fordi de blev anset for at være en Fare for den tyske Besættelsesmagt, saaledes blev ogsaa Politiet og Grænsegendarmeriet afvæbnet og deporteret den 19. September